

Το σύνδρομο ανατάραξης μωρού (ή σύνδρομο ταρακουνημένου μωρού) είναι ένα θέμα υγείας περισσότερο γνωστό στον Δυτικό Κόσμο και λιγότερο στην Ελλάδα. Ωστόσο, οι επιπτώσεις του μπορεί να είναι ολέθριες. Η ειδικευμένη παιδίατρος κ. Μαρία Παπαδάκη μας εξηγεί τι είναι το σύνδρομο ανατάραξης μωρού, πού οφείλεται και με ποιόν τρόπο μπορεί να προληφθεί.

Τι είναι το σύνδρομο ανατάραξης μωρού

Το σύνδρομο ανατάραξης μωρού (shaken baby syndrome) είναι, σύμφωνα με την κ. Παπαδάκη, μια μορφή κακοποίησης του παιδιού. Πρόκειται για σοβαρή εγκεφαλική βλάβη που συμβαίνει όταν ένας ενήλικας τινάζει βίαια μπρος-πίσω ένα μωρό ή ένα μικρό παιδί. Ουσιαστικά, από το έντονο κούνημα ο εγκέφαλος χτυπά από τη μια μεριά του κρανίου στην άλλη και μπορεί να προκληθεί αιμάτωμα, αιμορραγία, μώλωπας στο εγκέφαλο ή μόνιμη εγκεφαλική βλάβη (μεταξύ άλλων). Αφορά βρέφη κάτω του ενός έτους αλλά θεωρητικά μπορεί να συμβεί και σε παιδάκια έως 4 ετών.

Μπορεί το σύνδρομο αυτό να μην αποτελεί μια «συνηθισμένη κατάσταση», αλλά όπως λέει η κ. Παπαδάκη έχουν σημειωθεί αρκετές περιπτώσεις στην Ελλάδα με θύματα βρέφη. Υπολογίζεται επίσης ότι στις ΗΠΑ 3.000 παιδιά κάθε χρόνο υποφέρουν από το σύνδρομο της ανατάραξης μωρού λόγω κακοποίησης. Το 25% αυτών των μωρών θα πεθάνει, ενώ το 60% θα έχει μόνιμες αναπηρίες για την υπόλοιπη ζωή του.

Ποια είναι η αιτία του συνδρόμου

Συνήθως το σύνδρομο ταρακουνημένου παιδιού συμβαίνει όταν ο ενήλικας είναι θυμωμένος και προσπαθεί να κάνει το μωρό να σταματήσει να κλαίει. Ή μπορεί να συμβεί και όταν ο ενήλικας είναι εξουθενωμένος από κάποια ζημιά ή ξέσπασμα του παιδιού. Τότε πιάνει και ταρακουνάει το μωρό με πολύ έντονο και σχεδόν βίαιο τρόπο.

Έρευνα στο Colorado των ΗΠΑ κατέδειξε ότι οι πιθανότεροι «δράστες» που προκαλούν το σύνδρομο της ανατάραξης του μωρού με αποτέλεσμα τον εγκεφαλικό τραυματισμό του είναι:

ο βιολογικός πατέρας (37%),
ο φίλος της μητέρας (20,5%),
οι γυναίκες μπέιμπ σίτερ (17,3%)
και, τέλος, η μητέρα (12,6%).

Ποια είναι τα συμπτώματα του ταρακουνημένου μωρού

Όταν ένα μωρό υφίσταται βίαιο ταρακούνημα τότε μπορεί να εμφανίσει τα εξής συμπτώματα:

- Επιληπτικές κρίσεις
- Μειωμένη ενεργητικότητα
- Μεγάλη νευρικότητα
- Απώλεια αισθήσεων
- Απώλεια όρασης
- Χλωμό ή κυανό δέρμα
- Έλλειψη όρεξης
- Εμετός
- Θάνατος

Αν το βρέφος επιβιώσει, μπορεί να εμφανίσει μακροπρόθεσμα κάποιο από τα παρακάτω:

Ζημιά στα μάτια ή τύφλωση
Προβλήματα στην ακοή
Προβλήματα με την ομιλία
Ζημιά στο λαιμό και τη σπονδυλική στήλη
Μαθησιακές διαταραχές
Προβλήματα συμπεριφοράς
Μόνιμη φυτική κατάσταση
Αναπτυξιακά προβλήματα ή νοητική υστέρηση
Επιληπτικές κρίσεις
Παράλυση

Η κ. Παπαδάκη υπογραμμίζει ότι η διάγνωση γίνεται με αποκλεισμό όλων των άλλων παραγόντων. Οι τεχνικές εγκεφαλικής απεικόνισης (MRI, CT scan), η ακτινογραφία κεφαλιού και η οφθαλμολογική εξέταση θα αποκαλύψουν αν πρόκειται για σύνδρομο ταρακουνημένου παιδιού. Η θεραπεία γίνεται συμπτωματολογικά και ανάλογα με την περίπτωση ο γιατρός προσπαθεί να θεραπεύσει τα προβλήματα υγείας που έχουν

δημιουργηθεί.

Τι πρέπει να κάνουν οι γονείς για να το αποφύγουν

Το πιο σημαντικό, σύμφωνα με την κ. Παπαδάκη, είναι να είναι καλά ενημερωμένοι οι γονείς και όλος ο περίγυρός τους για το πώς πρέπει να πιάνουν το μωρό. Οφείλουν επίσης να γνωρίζουν πως απαγορεύεται να το πετούν στον αέρα και να το ταρακουνούν.

Εξίσου σημαντικό είναι να γνωρίζουν πώς να διαχειριστούν τον θυμό και την κούρασή τους. Το κλάμα μπορεί να είναι ένα σημάδι ότι το μωρό θέλει φαγητό ή καθαρή πάνα, έχει πυρετό, είναι κουρασμένο, θέλει να κοιμηθεί, δέχτηκε πολλά ερεθίσματα κ.λ.π. Αντί να το κουνήσετε (κάτι που δεν θα το κάνει να σταματήσει) δώστε του μια πιπίλα, πηγαίνετε το μωρό μια βόλτα, πάρτε το αγκαλιά, καθίστε λίγα λεπτά μόνοι μέχρι να ηρεμήσετε.

Η κ. Παπαδάκη συνιστά στους γονείς να βρίσκουν τρόπους οι γονείς για να εκτονώνουν την πίεσή τους και ΠΟΤΕ να μην την «βγάζουν», με οποιονδήποτε τρόπο, στο μωρό ή στο παιδί.

mama365.gr